

Derfor synes vi også fra konservativ side, at det er ekstra ærgerligt, at regeringen nu bruger loven til at dække de udgifter, som finanslovtalens med venstrefløjens partier medfører. Afgiften vil næste år koste erhvervslivet ca. 80 mio. kr., mens husholdningerne og det offentlige får en samlet regning på 130 mio. kr. Regeringen strammer bare skatteskruen endnu en gang – med den følgerkning, at det igen er dansk erhvervsliv og konkurrenceevnen, det går ud over.

I den behårde konkurrence på eksportmarkederne må de danske virksomheder se sig slået af lande med en knap så restriktiv miljøpolitik. Der skal ikke herske tvivl om, at vi fra konservativ side vil gøre meget for miljøet, men der skal altså også være mening med galskaben, og det mener vi ikke helt der er i det her forslag.

Når regeringen så i den ene erhvervsredegørelse efter den anden erklærer, at en styrket konkurrenceevne er et vigtigt mål, så synes vi, det er uforståeligt, at man samtidig pålægger eksporterhvervene den ene afgift efter den anden. Det kunne jo være meget skægt at lade Erhvervsministeriets testvirksomheder, som erhvervsministeren gør så meget ud af, vurdere forslaget. Jeg tror ikke, der kan være tvivl om resultatet.

Vi vil altså ikke være med til fra konservativ side at finansiere venstrefløjens ideologiske forslag. Jeg vil dog godt sige, at vi støtter intentionerne og bevæggrundene bag forslaget, men hvis befolkningen og erhvervslivet skal have respekt for Folketingets gode hensigter med miljøet, så skal man ikke bruge afgifter som en skatteskrue.

Vi mener, at der i dette forslag mangler en samlet vurdering af hele området, altså en miljøpolitisk sammenhæng.

Det er selvfølgelig klart, at vi er enige med regeringen i, at det er bedre med forbrænding og energiudledning end med deponering. Hvem vil have deponering? Men det her forslag har efter vores mening en rent fiskal karakter og indgår altså ikke i genanvendelsespolitikken. Det vil sige, at vi på det foreliggende grundlag ikke kan støtte forslaget.

Anni Svanholt (SF):

SF's overordnede holdning til affaldsaffgifter er, at affigterne skal være indrettet, så de fremmer affaldsminimering og genanvendelse og reducerer affaldsforbrænding og deponering. Det er et vigtigt mål for os, og vi er i SF enige i, at det er

vigtigt at indføre en afgift på slam til afbrænding, som der ikke har været tidligere, og samtidig fritage slam til biogas.

Slam bør kunne anvendes på markerne, men det er jo klart, at det skal være af en sådan kvalitet, at det kan anvendes uden problemer. Derfor mener vi, at det er meget vigtigt, at der er en tilskyndelse til at fjerne de forurenende stoffer ved kilden, så slammet kan blive renere, og det er også baggrunden for de principper, som bliver gældende i den nye spildevandsafgift.

Så vi er enige og støtter dette forslag, men har nogle bemærkninger til nogle enkelte dele, som vi gerne vil have belyst lidt nærmere under udvalgsbehandlingen. Det drejer sig om de restprodukter, der bliver tilbage efter elproduktion på de store kraftværker, og som ikke er afgiftsbelagt. Vi ser meget gerne i SF, at energiprisen afspejler de fulde omkostninger, altså også omkostningerne ved at bortskaffe et restprodukt eller et affaldsstof; det vil vi se nærmere på under udvalgsbehandlingen.

Et andet forhold er genbrugsvirksomhederne, som i almindelighed er en god aktivitet, og jo mere man kan genindvinde i de virksomheder, jo bedre. Men vi er fuldt klar over, at der er nogle lidt utilsigtede virkninger med den nuværende afgift, og at der vil blive nedsat et udvalg, som skal kigge nærmere på det. Vi mener, at det er meget rigtigt og positivt, at det udvalgsarbejde bliver igangsat, sådan at affigterne kan blive tilpasset, så man kan opnå maksimal genbrug i genbrugsvirksomhederne. Men i øvrigt støtter vi selvfølgelig forslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Indledningsvis kan jeg sige, at vi støtter forslaget, da det jo er en del af den aftale, som vi har indgået med regeringen og SF om finansloven.

Vi synes, det er en meget fornuftig måde at hente noget finansiering på, fordi de to affigter på deponering og på afbrænding vil være med til at sætte spørgsmålet om at få en ordentlig affaldshåndtering på dagsordenen, og fordi det efter vores opfattelse går i en økologisk retning.

Hvis man endelig skal se på det sådan rent skattemæssigt, og hvem man skal udskrive regningen til, så er der her en langt større vægt på erhvervslivet end på forbrugerne. Det kan vi også godt lide.

Vi synes så, at det bør følges op med nogle initiativer på affaldsområdet, og når det drejer sig om det reelle affald, synes vi, at der skal en nytænkning i gang i forhold til en emballage-